

ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΠΛΑΝΑΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνή-
σθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτα-
σα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυ-
δρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-

κον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶϊ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (τετράκις)

Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῷ θεοφόρῳ Νικολάῳ προσέλθωμεν οἱ ἐν ἀνάγκαις, ἀσθενείαις καὶ θλίψεσι, τὴν παρ' αὐτοῦ βοήθειαν αἰτοῦντες ἐκ ψυχῆς· παρηρησίαν ἔχει γὰρ πρὸς Χριστὸν τὸν σωτῆρα καὶ αὐτοῦ τὸ ἔλεος ἐπισπᾶται ἀφθόνως τοῖς αἰτουμένοις χάριν ἐκ Θεοῦ, πίστει βαθεία, εἰς ὄνησιν* εὐκαιρον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε,

* Ἡ «εἰς ἰασιν εὐκαιρον», προκειμένου περὶ ἀσθενῶν, ἀντὶ «ὄνησιν» (= ὠφέλειαν).

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50ός)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνό-
μημά μου· Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι
τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπη-
σας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλω-
σάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,
καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΩΝ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς: «Ἁγίῳ Νικολάῳ Πλανᾶ ἱκεσία Νικοδήμου Π(ατρῶν)».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγρυπνοὺς εὐχὰς σου, Πάτερ Πλανᾶ,
Κυρίῳ προσάγων, ἡγιάσθης ὡς ἐκλεκτὸς
λειτουργὸς τῶν θείων μυστηρίων·
νῦν δὲ εὐχέτην ἡμῶν σε κεκτήμεθα.

Γινώσκοντες πρέσβυν σε πρὸς Θεόν,
ικέσιον ὕμνον ἀναμέλλομεν ἐκτενῶς·
σκέπε τοὺς τελοῦντας ἐν κινδύνοις,
καὶ ταῖς πρεσβείαις σου, Πάτερ, διάσωσον.

Ἰλέωσαι ἅγιε τὸν Χριστόν,
ὀργῆς ἐκλυτρῶσαι καὶ κακώσεως καὶ φθορᾶς,
τοὺς περιπεσόντας ἁμαρτίαις,
ᾧς διὰ σώματος ἕκαστος ἔπραξεν.

Θεοτοκίον

ᾠραΐσμα, κλέος, δόξα, σεπτὴ
Δέσποινα τοῦ κόσμου, Παναγία Μήτηρ Θεοῦ,
δέξαι παρακλήσεις ἱκετῶν σου,
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου προσάγαγε.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικολάου τοὺς πόδας ὑπὲρ τὴν γῆν ἔβλεπον,
ἔκθαμβοι οἱ ἄκακοι παῖδες καὶ διηγήσαντο,
δόξαν οὐράνιον φωτὸς ἀκτίστου ἐκλάμπειν,
περιρρέειν δ' ἄνωθεν τοῦτον δεόμενον.

Ἰερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Πάτερ Νικόλαε γέγονας,
κλῆσιν οὐρανίαν ἐδέξω καὶ ἠκολούθησας·
ὥς δ' ἐμνημόνευες ὀνομαστὶ τῶν σῶν τέκνων,
καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητι τῆς παρακλήσεως.

Καθαρᾶς ἐκ καρδίας ἱερουργῶν Ἄγιε,

ὡς νυχθημερὸν οὐκ ἐπαύσω Χριστῷ δεόμενος,
καὶ νῦν ἰκέτευε, Πάτερ Πλανᾶ ταῖς εὐχαῖς σου,
δοῦναι τὸν Φιλάνθρωπον πᾶσιν ὧν χρῆζομεν.

Θεοτοκίον

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω,
καὶ ἐκ τῶν ἄνω ἀχώριστος,
Λόγος ἀπερίγραπτος ἦλθε, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον·
Σὺ δὲ Πανάχραντε, τοῦ Ἄχωρήτου ἡ χώρα,
σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἡμᾶς τῇ σκέπῃ σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου,
Πανοικτίρμον,

Νικολάου Πλανᾶ εὐχαῖς, ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
ὃ ἔδωκας πολλὴν πρὸς Σὲ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε, Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν οἰκτρὰν ἀναξίων ἡμῶν παράκλησιν,
σὺν πάτρωνι Νικολάῳ εὐχέτη.

Αἴτησις καὶ μνημόνευσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως· μεθ' ἧν
ψάλλεται τὸ ἀκόλουθον·

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβείαν θερμὴν αἰτούμεθα, μακάριε,
ποιῆσαι Χριστῷ ὑπὲρ τῶν προστρεχόντων σοι·
ιερὲ Νικόλαε, ἐκτενῶς Ὑπεράγαθον αἴτησαι,
ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Αὐτόν,
ἐλέους τυχεῖν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

᾽Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Λυτρωτὰ πολυέλεε,
σεπτοῦ Νικολάου Πλανᾶ δεήσεσι,
τὴν ἡμῶν δέξαι παράκλησιν,
τῶν σοὶ προσφευγόντων ἐκ πίστεως.

᾽**Α**νεξίκακε Κύριε,
μὴ μνησθῆς παισμάτων ἀχρείων δούλων σου,
ἐαυτοὺς γάρ Σοι ἀνέθεντο,
Πλανᾶ Νικολάου πρεσβεύοντος.

᾽**Ω**ραιοτήτι ᾽Οσιε,
τῆς ἀγιωσύνης καταλαμπόμενος,
πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Παντάνακτος
μετὰ παρρησίας παρίστασαι.

Θεοτοκίον

Παναγία θεόνυμφε,
Σὺ τοῦ κόσμου Δέσποινα καὶ βοήθεια,
καὶ ἡμῶν γενοῦ μεσίτρια,
ἱεροῦ Πλανᾶ ἐπακούουσα.

᾽Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λόγον ἀγαθὸν σὴ καρδία ἐξηρεύξατο
νυχθημερόν, ἅγιε Πάτερ, Θεῶ,
λόγον δὲ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν εἶπὲ ἰκέσιον.

᾽**Α**νεσιν ἡμῖν ἐκ κακῶν παντοίων, ᾽Αγιε,

παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐκζητῶν
μὴ διαλίπῃς τῇ ἐνθέῳ παρορησίᾳ σου.

Νέκρωσιν παθῶν, πειρασμῶν τε τὴν ὑπέρβασιν,
Πάτερ, μιμούμενοι τὴν σὴν βιοτήν,
τῇ θείᾳ χάριτι, σὺν σοὶ κατορθώσοιμεν.

Θεοτοκίον

”**Α**νασσα σεπτὴ, Θεοτόκε Παμμακάριστε,
ἀγίων μείζων Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
ἢ Θεὸν Λόγον ἀγιώτατον κυήσασα.

’Ωδὴ 5’. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

’**Ι**κάνωσον ταῖς εὐχαῖς σου, Ἅγιε,
πορευθῆναι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
καὶ ἀκλινῶς ἡμᾶς πίστιν τηρῆσαι,
καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι,
καὶ τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως δέξασθαι.

Καλέσαντες τὸ σεπτὸν σου ὄνομα
ἀρετὴν ἀξιοχρέως τιμῶμεν
Πάτερ Πλανᾶ, ὀνομάζειν σε γνόντες,
τῆς ἀγιότητος τύπον ἐκφέρομεν
καὶ ἐνδοξάζομεν Θεόν,
θαυμαστὸν τοῖς ἀγίοις ὑπάρχοντα.

Εὐλόγησον οὐρανόθεν, Ἅγιε,

τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ βοηθείᾳ·
καὶ δωρεάν, ὡσπερ ἔλαβες, Πάτερ,
δωρεὰν δίδου τοῖς χρήζουσι δόματα,
τῶν παρακλήσεων ἡμῶν
ἐπακούων τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Σωτήριον θείαν χάριν ἤντλησας
ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τρισμάκαρ·
καὶ πρεσβευτήν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
ἀγιώτατε Πάτερ, σὲ ἔγνωμεν,
ἀνατιθέντες ἑαυτοὺς
θεοδέκτοις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου,
Πανοικτίρμον
Νικολάου Πλανᾶ εὐχαῖς, ὀσίου πατρὸς ἡμῶν,
ὃ ἔδωκας πολλὴν πρὸς σὲ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν οἰκτρὰν ἀναξίων ἡμῶν παράκλησιν
σὺν πάτρωνι Νικολάῳ εὐχέτη.

Αἴτησις καὶ μνημόνευσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως· μεθ' ἧν·

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Προστασίαν σε, Πάτερ Νικόλαε, ἔγνωμεν,
τὸν ἐκ Νάξου ἔνθεον Κυρίου θεράποντα.

Τῷ ναῶ σου, καὶ τῇ σεπτῇ εἰκόνι σου πιστῶς
προσερχόμεθά σε προσκαλεῖν,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
πρόφθασον ἐν κινδύνοις καὶ πάρεσο ἐν ἀνάγκαις,
τὰς ἐπηρείας τῶν δεινῶν
διώκων τοῖς θαύμασι.

Προκείμενον

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη' 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν
μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν
ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ
ὄρη, πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται
εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ
μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ πεπλα-

νημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κύριε φιλόανθρωπε, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα
τὰ σύμπαντα γέμουσι δωρεῶν σῆς χάριτος
καὶ χρηστότητος.

Θλίψεις ἀπελαύνονται, νόσοι ἐκδιώκονται
καὶ δαιμόνων φυγαδεύονται σφοδρὰ τοξεύματα,
κίνδυνοι παντοῖοι ἐκλείπουσιν,

Ἄγγέλων καὶ Ἀγίων δὲ τάξεις
ἀοράτως παρίστανται,

ἐν οἷς καὶ πρεσβύτης Νικόλαος Πλανᾶς ὁ ταπεινὸς
ἡμῶν προστάτης γινώσκειται προσεπικαλούμενος.

Ἄσπετος Ἰερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ἐκφώνησις· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ συνέχεια τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰερῶ σου προθέσει
τῷ Σωτῆρι σαυτὸν ἀφιέρωσας,
καὶ τῆς ἱερωσύνης στολὴν ἡμφιεσμένος
ἐκ βαθέων ἀνέμελπες·

Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγγελόμορφος ὤφθης,
λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, Πάτερ Νικόλαε,
τῆς χάριτος ἀκτίσι, τὴν ὄψιν ἠύγασμένος,
καὶ μετάρσιος ἔλεγες·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναῶ σου ἐν ἀγίῳ,
ἔξαιτούμεθα, Πάτερ Πλανᾶ Νικόλαε,
εὐλόγει οὐρανόθεν, σοὺς ταπεινοὺς ἰκέτας,
καὶ διάσωσον ψάλλοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰκετεύομεν πάντες,
Θεοτόκε, οἱ δοῦλοί σου οἱ ἀνάξιοι·
πλήθει ἀμαρτημάτων, περιπεσόντας ρῦσαι,
τῷ Υἱῷ σου νῦν κράζοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ τὴν παράκλησιν δέξαι,
τῶν σῶν τέκνων, Νικόλαε Πάτερ,
τῶν ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁρα κυκλόθεν, τῆς σῆς εἰκόνας, θεόφρον,
ἄθροισθέντας τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας
καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέησιν δέξαι ὀνόματός σου μνησθέντων,
καὶ μνημόνευε ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου·
καὶ γὰρ ἐπ' ἐλπίδι τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ἡ προσφιλὴς σοι Ναξίων νῆσος γεραίρει,
Ἐκκλησία δὲ ἀξίως ὑμνεῖ σε,
τὸν τῆς Θεοτόκου νυχθήμερον ἰκέτην.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἱεροφάντην
Πλανᾶν Νικόλαον, Νάξου τὸ βλάστημα,
ἀντιδιδόντα σοι εὐκαιρον τὴν βοήθειαν.

Ὁ πάνσεπτος πρεσβύτης, οἰκεῖος ὑπάρχων,
ἡμῖν εὐήκοα ὦτα τείνει τοῖς μέλλουσιν
αὐτῷ τὴν ὑμνησιν καὶ παράκλησιν.

Υγραίνοντι προσώπῳ, δακρῦων ἐκχύσει,
Πάτερ Νικόλαε, σὲ ἰκετεύομεν·
ἀντιλαβοῦ, ἀγαθέ, τῶν παρακαλούντων σε.

Θεοτοκίον

Πανάχραντε Παρθένε, Μῆτερ Θεοῦ Λόγου
Ἄγιῳ Πνεύματι τοῦτον κυήσασα,
σὺν ἱερεῖ Νικολάῳ Πλανᾷ με φρούρησον.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν
καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν,
τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας,
τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν
ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ·
πρὸς Σὲ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην,
ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Χαίροις ὁ τῆς Νάξου θεῖος βλαστός,
καὶ τῶν ἱερέων ὁ ἐν πᾶσιν ὑπογραμμός,
ἐλεημοσύναις, νηστείαις, ἀγρυπνίαις
καὶ προσευχαῖς σχολάζων, Πάτερ· Νικόλαε.

Κεχαριτωμένος παρὰ Θεοῦ,
καὶ ἡγλαϊσμένος τῷ ἀκτίστῳ θείῳ φωτὶ

ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, Νικόλαε ὠράθης,
ἐμφαίνων τοῖς ἀνθρώποις δόξαν τὴν ἄρρητον.

Τὸν ἡγιασμένον σε τοῦ Θεοῦ
πιστὸν οἰκονόμον μυστηρίων πνευματικῶν,
χάριτος ποικίλης, γινώσκοντές σε μύστην,
Νικόλαε αἰτοῦμεν, ἡμῶν μνημόνευε.

Θρόνῳ παριστάμενος τῷ σεπτῷ
μετὰ παρησίας νῦν ἰκέτευε τὸν Χριστόν,
σοῦ γὰρ ἐπακούων, δωρεῖται τοῖς αἰτοῦσι
δόματα ὧν περ χρῆζομεν καὶ ἰάματα.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον... Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὰς τοῦ πλάνου παγίδας ἐκφυγῶν, ἱερώτατε,
ἀπλανῶς ἐπορεύθης, διὰ βίου Πατὴρ ἡμῶν,
Νικόλαε ἀοίδιμε Πλανᾶ,
οὐράνια χαρίσματα λαβῶν,
ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις,
ἱερουργῶν ὁσίως τῷ Κυρίῳ σου

Ὅν περ καθικετεύων ἐκτενῶς,
Νάξιον ἱεράτευμα,
πρέσβευε δωρηθῆναι καὶ ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Αἴτησις· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Καὶ μνημόνευ-
σις.

Ἐκφώνησις· Ὅτι ἐλεήμων...

Καὶ Ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ ἐπόμενον ἐπι-
σφραγιστικὸν τροπάριον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάτερ, τοῖς λειψάνοις σου ἐγγύς,
καὶ σεπτῆς εἰκόνοσ σου πρόσθεν,
τὰς ἰκεσίας ἡμῶν
σοὶ ἀνατιθέμεθα,
ὅπως πρεσβείαις ταῖς σαῖς
τὰ ἐλέη δεξώμεθα
Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος,
καὶ παρακαλοῦμέν σε
οἱ ἐν ἀνάγκαις πολλαῖς·
ἴλεων ἡμῖν τὸν Δεσπότην
τῇ σῇ δυνατῇ παρρησίᾳ
ποίησον Νικόλαε μακάριε.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...